

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Sólo pro dobrovolníky

Festival Dokořán vyhodnotila Ioni Nadace OKD jako nejlepší v programu Pro radost

Na scéně festivalu Dokořán nemůže jako vždy chybět logo Nadace OKD.

KARVINÁ – Tři dny, šest scén, na šest desítek účinkujících, přes dva tisíce návštěvníků a asi pětasedmdesát dobrovolníků zajišťujících komplet organizaci a pořadatelskou službu. Tak vypadal v číslech už tradiční festival Dokořán, který se konal od čtvrtka do soboty 2. až 4. srpna v areálu Loděnice v karvinském parku Boženy Němcové. Díky hezkému prostředí a výborné organizaci si vydobyl renomé jednoho z nejhezčích festivalů v Česku a největšího v karvinském regionu. Zaujal také Nadaci OKD, která ho loni ocenila jako nejlepší podpořený projekt v programu Pro radost.

„Upoutala nás na něm především myšlenka dobrovolnictví. Na dobrovolnické bázi sice u nás funguje více festivalů, ale lidé z Dokořánu to zatím podle mého názoru dotáhli nejdál,“ nastínil pohled hornické nadace její ředitel Jiří Suchánek. Dobrovolníci jsou totiž na festivalu všichni – jeho šéf Dan Ciešlar, zvukaři i nováčkové, kteří pomáhají třeba s úklidem areálu.

„Jde především o mladé lidi z Karviné a okolí, hlavně studenty, kteří mají čas a myslí si, že je tady málo kultury. A že právě díky nám je jí tu víc,“ vysvětluje mluvčí pořadající iniciativy Dokořán Lucie Rakovská s tím, že letní kulturní mejdan je největší, ale nikoliv jedinou akcí připravovanou iniciativou.

„I tento festival je vlastně součástí širší aktivity, kterou jsme nazvali Léto s Dokořánem. V průběhu roku pořádá-

me zpravidla dvě kulturní akce za měsíc, hlavně koncerty, ale také výstavy, workshopy. V zimě nejvíce v restauraci u Einsteina vedle průmyslovky, v létě tady, na lodičkách, protože je tu hezky,“ upřesňuje mluvčí.

Dobrovolnická činnost umožňuje mladým realizovat se a poznat nové kapely, nové lidi.

Jedním dechem také vyzdvihuje pomoc Nadace OKD, která iniciativu Dokořán podporuje už čtvrtým rokem. „Jsme velmi rádi, že nadace vidí to za-

pojení dobrovolníků a dokáže ho ocenit. Bez ní bychom tolik akcí ani nebyli schopni uspořádat,“ konstatuje Rakovská.

Festival probíhá jako obvykle. Mladí lidé se baví, tančí, aplaudují hudebníkům. Na scénách se střídají ti více i méně známí. Stálce jako Buty, Vypsaná FiXa, 100°C, písničkář Jiří Schmitzer, ale také skromnější alternativní kapely jako LUNO, Květy, Atari Terror nebo rakovské My Glorious. Nechybí polská kapela Tabu ze Slezské Vodislavi či dýdžejové z Maďarska a exkluzivně také z Anglie. V rámci doprovodného programu lze shlédnout filmové lahůdky nebo navštívit divadelní scénu s Cirkusem Tety a dalšími soubory.

Všechno to sleduje také syn důlního zámečnicka ze závodu ČSA Dolu Karviná Petra Kropáčka David. Jednadvačcetiletý mladík studuje pedagogiku na Masarykově univerzitě v Brně, ale festival Dokořán si nikdy nenechá ujít. „Já se považuji dokonce za takového stálého, byť neoficiálního dobrovolníka Dokořánu,“ říká s úsměvem. Angažuje se jako moderátor, ale nevádí mu pomáhat s úklidem a dalšími pracemi.

„Proč to dělám? Dobrovolnická činnost mi umožňuje realizovat se o prázdninách a také poznat nové kapely, nové lidi. A myslím si, že je to dobře i pro naše město. Přijde hodně lidí, poznají se, pobaví. Náladu je vždy výborná, to člověka láká,“ konstatuje David Kropáček.

Bohuslav Krzyžanek

I na karvinském festivalu jsou v oblíbě slavná okádáčka „podsedátka“.

Dobrovolníci z publika při řezání klády břichatkou.

Dřevorubci předváděli své umění

Mezinárodní soutěž byla součástí projektu pro utužování vztahů s lidmi doma i za hranicemi.

VENDRYNĚ – Moderní motorové řetězové pily, poněkud historické ruční, stejně jako sekery měly v rukou profesionálů i lidí z publika poslední červencovou neděli „hody“ v parku v obci Vendryně na Trinecku. V rámci projektu Sport a kultura neznají hranice, podpořeného Nadací OKD, se uskutečnil druhý ročník mezinárodní soutěže „Slezský dřevorubec“.

Dobrovolníci z publika dostali na řezání klády ruční pilu-břichatku.

„Jednu z disciplín si můžete vyzkoušet i doma. Schválně, zvládnete vyměnit lištu s řetězem u motorové pily za pouhých čtyřicet sekund? To byl nejlepší čas, kterým se ukázal celkový vítěz soutěže Václav Hrabec z Řepiště...“ konstatoval Karel Turoň z firmy Turpil, dodavatele lesnické a zahradnické techniky, spolupořádající akce. Ta přilákala do vendryňského parku na pět set lidí, do její organizace se zapojily jak místní spolky, tak firmy z oboru.

Většina soutěžících, tedy těch českých, byli absolventi dřevařské školy v Bílé v Beskydech a rozhodčí patřili k jejich někdejšími mistrům či učitelům. „Ti samozřejmě kladli velký důraz na bezpečnost,“ pokračoval Turoň s tím, že ani polští účastníci za tuzemskými nezaostávali. Bylo jich na startu sedm ze šestnácti. A Jan Jaworski z Ustroně skončil jako druhý.

K disciplinám patřilo i řezání na podložce.

Kromě výměny lišty s řetězem změřili dřevorubci síly v kácení kmene pilou a štípání špaluku sekerou – obojí na přesnost. Dále v setkávání řezů vedených z opačných konců a také řezání na podložce. „Kládu o průměru čtyřiceti centimetrů zvládli s řetězovou pilou do třiceti vteřin. Když se utkávali dobrovolníci z publika s ruční pilou břichatkou, potřebovali na to ti nejlepší, bratři Erich a Jakub Stonowští, necelé dvě minuty,“ přiblížil organizátor akce.

Za diváky se však předvedly i dámy; Dana Brancová si za sekání na přesnost odnesla pohár starosty obce. „Což odpovídá cílům našeho projektu – vzájemnému poznávání a utužování mezilidských vztahů,“ doplnil Turoň. Nadace OKD dá vendryňským celkem půldruhé sta tisíce korun, za které budou dělat i jiné akce, mj. „Olympiádu partnerských obcí“.

Radek Lukša

Táborníci z Benjaminu mají nové stany s podsadou, hangár i pergolu

ORLOVÁ – Pětadvacet stanů s podsadou a vojenský „hangár“ typu S 65 pořídilo křesťanské evangelické sdružení Benjamin díky Nadaci OKD pro pořádání tradičního oblíbeného Tábora pod kostelní věží v Orlové-Městě. Jeho účastníci se poslední červencový den shromáždili pod pergolou, pořízenou také z grantového programu, aby vyslechli instrukce k dobrodružné cestě do Amazonie.

„To fakt jako až tam?“ zeptal se jeden z přibližně tří desítek dětských táborníků, kteří si před velkou výpravou vyráběli „cestovatelské“ pokrývky hlavy z papíru. Dostalo se mu ujištění, že stačí přejít cestu od kostela, zapojit svou fantazii a hned se ocitne v džungli s bažinou i dravou exotickou zvěří. A pozor na původní indiánské obyvatel, stejně jako na strážce národního parku, raději vedoucí.

Nadace OKD pomohla poříditi stany s podsadou...

... odkud děti vyrazily za dobrodružstvím do Amazonie.

A protože v Amazonii není o nebezpečí a z toho plynoucí situace nouze, byla do celotáborové hry zapracována i přeprava zraněného. Děti se dozvěděly o zásadě Pětí T – teple, tichu (směly cestou jen šeptat), tekutinách, tišení bolesti (v tomto případě čokoládou) a transportu (jednoho z každé skupiny nesli v nosítkách). Na konci pouti je čekal u přechodu řeky i pastor Vladislav Szkandera.

„Amazonie patřila k zábavným programům pro naše táborníky,“ vysvětloval s tím, že Nadace OKD poskytla pro děti ceny v podobě sladkosti a drobností. Ale předtím Benjaminu zejména peníze na obnovu táborové stanové základny – využívané i pro mládežnické srazy – a stavbu pergoly pro společné posezení. „Zlepšily se tak naše podmínky i kvalita služeb sdružení,“ řekl sborový pastor.

uzi